

ΟΙ ΚΙΤΡΙΝΟΙ ΠΑΤΡΙΩΤΕΣ

Ἡ σπουδαιότερη φροντίδα τῆς Κυβέρνησης γιὰ τὴν ἐσωτερικὴν ὀργάνωσιν τοῦ Κράτους, θαρρῶ, εἶναι νὰ καταφέρει τὴ συνιδρυτικὴν τῶν διαφόρων φυλῶν στὴ Μακεδονίαν. Τὸ φοβερότερον ἐμπόδιον γιὰ τὴν πραγματοποιήσασθαι τοῦ σκοποῦ τούτου εἶναι ὁ κίτρινος Ἑλληνικὸς τύπος καὶ μάλιστα μερικὲς ἐφημερίδες τῆς Σαλονίκης. Ἀσυνείδητοι μπυζουάδες τῆς δημοσιογραφίας ποὺ δὲν ξέρω πῶς κατασταλάξαντες ἐδῶ μετὰ τὴν κατάληψιν, ἐκμεταλλέονται καθὲς ἀδυναμία τοῦ κοσμάκη, δημοσιεύοντας λογιῶν λογίων ἱστορίας φανταστικῆς καὶ ἀποκαλύψεις τρομαχτικῆς.

Σαλιαρίζοντας ἔτσι ἀδιάντροπα καταφέρανε μιὰ τέτοια ἐθραϊσμοφιλία νὰ μεταδώσουνε στοὺς ἀναγνώστες του καὶ στὸ πολὺ τὸ κοινόν, ποῦναι ζήτημα ἂ θὰ καταφέρει ἡ Κυβέρνησις, πρὶν νὰ περάσῃ ἡ τωρινὴ γενιά, ἀληθινὴν συνιδρυτικὴν τῶν Ἑβραίων καὶ τῶν Ρωμίων τῆς Σαλονίκης.

Δὲν ξέρω γιὰ ποῖο λόγο ἡ Κυβέρνησις ἀνέχεται μιὰ τέτοια ἐκμετάλλευσιν καὶ δὲν κοιτάζει μιὰ ὥρα ἀρχιτέρα νὰ περάσῃ ἕνα χαλινὸ στὸ ἀχαλίνωτο μπουλούκι τῶν ψευτοπατριωτῶν δημοσιογράφων. Τὸ κακὸ ὅμως ὅσο πάει μεγαλώνει μὲ τὴν ὁρμητικὴν τῶν «ἐρμηνευτῶν τῆς κοινῆς γνώμης», καὶ ὁ καθὲς Ρωμιὸς καὶ πρὸ πάντων οἱ ἐργάτες ἔχουνε χρέος νὰ νοιώθουνε τὰ μάτια τους, γιὰ τὴν ἐκμετάλλευσιν γίνεται σὲ βάρος τους. Κάποιος Δ. Ρίζος ξεφύτρωσε δὴ μετὰ τὴν κατάληψιν καὶ ἔβγαλε μιὰ ἐφημερίδα, ποὺ τὴν βάφτισε γιὰ περισσότερην εἰρωνείαν φαίνεται, «Τὸ Φῶς» ἀντὶς «Τὸ Σκότος». Ὁ κύριος ἀφτός ἐπαγγέλλεται τὸ φιλεργάτην. Στὴν ἀπεργία τῶν καπνεργατῶν ἔλαβε τὸ μέρος τῶν ἀπεργῶν, χτύπησε τοὺς ἐμποροὺς, τὴν ἀστυνομίαν (τὴν ἀμπαρὶ ὅχι, ὁ Θεὸς καὶ ἡ ψυχὴ του), καὶ ἀπὸ καιρὸ σὲ καιρὸ βγαίνει στὴ μέση διαφεντέοντας τοὺς ἐργάτες. Τελεφεταῖα φαίνεται τὰ χάριστο κοινὸν δὲν ἤθελε πιά νὰ φωτίζεται καὶ γιὰ νὰ τονώσει τὴν κυκλοφορίαν εἶχε μιὰ θετικὴ ἐφέδρευσιν. Κάτι χτυπητὲς ἀγγελίαι στὰ καφενεῖα καὶ στοὺς δρόμους, εἰδοποιούσανε τὸ νοῦμον κοινὸν νὰ παρακολουθεῖ ἀπὸ «ἀγρίον» στὸ «Φῶς» τρομερὰ καὶ ἀγνώστους ἀποκαλύψεις διὰ τὴν δρᾶσιν τῶν Βουλγάρων, «διὰ τὸ ἐνοχόν Ἑβραϊκὸν ἐργοστάσιον, εἰς τὸ ὁποῖον παρεσκευάζετο ἡ καταστροφὴ τῆς πόλεως» καὶ «διὰ τὸ Σοσιαλιστικὸν Κέντρον τῆς Θεσσαλονίκης», δηλ. «ποιὰ ἡ σχέσις του μετὰ τὰς ἐνεργείας τῶν Βουλγάρων κατὰ τὴν ἐκστρατείαν— Συνεννοήσεις μετὰ τοῦ Χασάπτη— Μιὰ συνεδρίασις εἰς τὸ σοσιαλιστικὸν κέντρον— Ἡ ἀγόρευσις τοῦ Σαντάσκου — Ἡ γνώμη τοῦ κ. Ρωμανοῦ, Εἰσαγγελῆως τῶν Ἐφετῶν διὰ τὸ Σοσιαλιστικὸν Κέντρον— Ἄλλαι ἀποκαλύψεις».

Ὁ καθὲς Ρωμιὸς ποῦναι τὴ φιλοδοξίαν νὰ μυνετιστοῦναι τὸ χαρτὶ γιὰ νὰ θανατίσῃ τις σοφές του ἰδέας θαρρεῖ χρέος του νὰ γράφῃ γιὰ τοὺς Βουλγάρους.

Ἀφτὸ τὸ δικαίωμα δὲν μπορεῖ νὰ τάρνηθῃ κανεὶς στὸ Ρίζου, τὴν πηγὴν τοῦ «Φωτός».

Ἡ ἰδέα τῆς πατρίδας κατάντησε μόδα νὰ ξεφυτρώνει παντοῦ, καὶ ὁ καθὲς κατεργάτης νὰ κρύβεται πίσω ἀπ' αὐτὴν γιὰ νὰ πιτύχῃ ποιὸς ξέρεῖ τί ἀτομικὰ σφεδρώνει. Ἀπ' αὐτὸ τὸ σημεῖον ὅμως ὡς ποῦ νὰ διασέβῃ τις ἀνόντες τοὺς ἀποκαλύψεις καὶ τοὺς Ἑβραίους συμπολίτες μας, γράφοντας «ὡς καὶ ἐπίσης καὶ πλεῖστα εἰκίαι Ἰσραηλιτῶν ἦσαν ἀπεθῆναι ἐπὶ πλῶν καὶ φυσιγγίων», ἔτσι γενικὰ καὶ ἄλλα πολλὰ σχετικὰ μετὰ τὰς σχέσεις Βουλγάρων ἀξιωματικῶν καὶ Ἰσραηλιτῶν, ἡ ἀδιάντροπιὰ του καταντάει ἀληθινὸ κακούργημα κατὰ τῆς πατρίδας, στένομα τῆς ὁποίας ἴσως δικαιολογεῖ τὰ δημοσιεύματά του.

Ὁ Ρίζος προχωρεῖ καὶ πιὸ πέρα. Τὸ κομιτατζιλίκι θέλει νὰ τὸ φορτώσῃ καὶ στὸ Σοσιαλιστικὸν Κέντρον Σαλονίκης. Δὲν τοῦ ἀρκοῦν οἱ Ἑβραῖοι μπουζουάδες, θέλει καὶ τοὺς Σοσιαλιστὰς Ἑβραίους. Εἶναι ἑξὸς μέρες τώρα ποὺ δημοσιεύει τις ἀποκαλύψεις του γιὰ τὴν ὥρα φαίνεται δὲν ἤρθε ἡ σειρά τοῦ Σοσιαλιστικοῦ Κέντρου, γιὰ νὰ δημοσιεύῃ τις σχετικὰς λεπτομέρειες, νὰ ποδείξῃ καίνα ποῦναι στὴν ἀγγελίαν του γιὰ τις σχέσεις τοῦ Σοσιαλιστικοῦ Κέντρου μετὰ τὸ Χασάπτη, Σαντάσκην κτλ. Ὡςτέσο ὑποθέτω πῶς ξέρεῖ καλὰ πῶς ἡ «Federation Socialiste Ouvrière» τῆς Σαλονίκης (τμημα τῆς «Internationale») εἶναι ἕνα κέντρο καθάρου σοσιαλιστικοῦ ποὺ μονάχα ἕνας ἀσυνείδητος μπορεῖ νὰ τὸ κατηγορήσῃ γιὰ κομιτατζιλίκον.

Ἐδῶ στὴ Σαλονίκην οἱ μπουζουάδες βρήκανε ἕνα καλὸ μέσο νὰ καταπολεμήσουνε τὸ Σοσιαλισμόν. Ἀντὶς νὰ χτυπάνε τὴ σοσιαλιστικὴν ἰδεολογίαν, μ' ἀμίμητη κυνικότητα διαλαλοῦν πῶς ὁ Σοσιαλισμός εἶναι μιὰ ὑπέροχον ἰδεολογίαν, ἀλλὰ οἱ Σοσιαλιστὰς τῆς Σαλονίκης εἶναι ψευτοσοσιαλιστὰς καὶ κομιτατζήδες, θαρρώντας πῶς μετὰ τέτοια ἀτιμὴν πολεμικὴν θὰ χαντακώσουνε τὸ σοσιαλισμόν καὶ ἔλ' αὐτὰ γιὰ τὴν F. S. O. τῆς Σαλονίκης. ἔχει μέλη μοναχὰ Ἑβραίους, γιὰ τοὺς Ρωμιούς ποὺ τρῶναι ἕνα κομμάτι ξερὸ ψωμὶ τὸ εἰκοσιπέντε πέντε, τοὺς ἀρκεῖ «ἡ αἰγλή τῶν προγόνων» καὶ τὸ χασὶς ποὺ τοὺς φουρνίρει ὁ κίτρινος τύπος.

(Ἀκολουθεῖ)

Π. ΠΑΒΛΙΔΗΣ

ΙΔΑΣ.— Ἐπειδὴ τὰ ἔλη ἀπὸ μιὰ διανοητικὴ ὀλιγαρχία κυβερνοῦνται ἡ σημερινὴ τάξις τῶν γραμματισμένων τῶν θεμελιωμένων μετὰ τὴν σχολαστικὴν παράδοσιν θὰ χτυπηθῇ, καὶ σιγὰ σιγὰ τὴ θέσιν της θὰ τὴν παίρνει ἡ κινούμενη τάξις τῶν μορφωμένων ἢ διανοητικῶν ἀνθρώπων ποὺ αὐτοὶ θὰ εἶναι θεμελιωμένοι μετὰ τὴν δημοτικὴν παράδοσιν. Ἡ νέα αὕτη ὀλιγαρχία τῶν διανοητικῶν θὰ διαφενέσῃ τὸ ἔθνος μετὰ τὴν νῦν καμὶ συνειδητὴν ὅτι ὅλες τὲς ἄλλες τάξεις του τὴν ἴδιαν τὴν ψυχὴν καὶ νὰ τὴν συνεχίσῃ καὶ νὰ τὴν δυναμώσῃ πλάθοντας καινούρια παράδοσιν. Αὕτη θὰ εἶναι ἡ ἀριστοκρατία τοῦ ἔθνους.